

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון איתמר שי ז"ל

בן שמחה ויגאל

נולד בירושלים

בתאריך כ"ג בניסן תשל"ו, 23/4/1976

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1994

שרת בחטיבת גולני

נפל באסון המסוקים, בשאר ישוב

בתאריך כ"ח בשבט תשנ"ז, 4/2/1997

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 10 קבר: 2

הותיר אחריו הורים, אח ושתי אחיות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן שמחה ויגאל, נולד בירושלים ביום כ"ג בניסן תשל"ו (23.4.1977). אח לאמיר, גלית ודנה.

את שנות לימודיו הראשונות למד איתמר בבית הספר היסודי "ערבה" אשר באילת, שם התגוררה המשפחה באותה עת. לאחר ששבה המשפחה לירושלים, עבר איתמר לבית הספר התיכון "רמות אשכול" שבעיר, ומשם לבית הספר התיכון "רנה קסין" בו למד במגמת תיירות.

פרט להיותו חובב קרטה וכדורסל, ערך סרטי וידאו עבור הפקות בית הספר ואף השתתף לא אחת בהפקות אלה, כשהוא מענג את הקהל בכשרון המשחק וביכולת החיקוי יוצאת הדופן שלו.

בימי שישי כשחזר איתמר מהצבא, היה מוקף בחברים אוהבים, שמר על קשר חם ואוהב עם כולם.

בתקופת הצבא היה מקבל חופשה מיוחדת כדי לעזור לאמו כלכלית. כשרון הבישול בו ניחן איתמר משך אליו מעריצים רבים שעליהם נמנו חבריו וחייילו.

איתמר היה ילד חם ואוהב וקשור למשפחה. מאוד דאג למשפחתו ברוב שעותיו הפנויות, היה קשור לאחיו אמיר ואשתו צמרת. היה חבר טוב

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לאחיותיו- גלית ודנה. היה כיף לשבת איתו עם החיקויים והצחוק, ילד חם ואוהב.
הכל נעלם נשאר חלל ריק.

בתחילת אוגוסט 1994 התגייס איתמר לצה"ל ושירת בפלוגת פלחיי"ק גולני. בערב יום כ"ח בשבט תשנ"ז (4.2.1997) (אירע אסון המסוקים, עת התנגשו שני מסוקי יסעור מעל למושב שאר-ישוב, ו-73 הלוחמים שעשו דרכם לפעילות מבצעית בלבנון נהרגו וביניהם איתמר.

איתמר הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי הר הרצל ארבעה חודשים לפני שחרורו מצה"ל. הוא היה בן 21 בנופלו והותיר אחריו הורים ואחים.

איתמר שי

1976-1997

תשל"ו-תשנ"ז

גולני שלי

סמ"ד שי איתמר ז"ל

נולד בירושלים

כ"ג בניסן תשל"ו

23/4/1976

תאריך גיוס 1.8.1994

שרת בחטיבת גולני

פלח"ק

נפל באסון המסוקים

בשאר ישוב

כ"ח בשבט תשנ"ז

4/2/1997

משרד החינוך והתדבקות

בית הספר היסודי הממלכתי
"אברהם" אול"ת.

תעודת מעור

ל א' מלך ש'.

תלמיד(ת) הכיתה הג' ש"פ

לפי החלטת המועצה הפדגוגית

עולה התלמיד(ה) לביתה הש"פ

יום ג' לחודש מלך תש ל"ג 30.3.83 19

בכר שרפ
המחנך/ת

בע"מ
המנהל/ת

חת 12010

מחצית ב' , י"ט בתמוז , תש"ו , 19 23 , 1923

המקצוע	הערכה בלימודים	
תנ"ך		
דברי הימים תולדות הישוב		
קריאה	קריאת חז"ל	
הבנת הנקרא	הנחיה להבין היטב את הנקרא ולהבין אותו	
הבעה בע"פ	הנחיה להבין יסודי השאלות והתשובות	
כתב	כתב יפה, ברור, קריא	
כתיב		
הבעה בכתב		
לשון		
ספרות (נ"ס)	הנחיה להבין את הספרות והלשון	
אנגלית		
ערבית		
חשבון	הנחיה להבין היטב את החשבון	
הנדסה	הנחיה להבין היטב את הנדסה	
מולדת ביאוגרפיה		
טבע		

משפחת שי. מימין: סימה, איתמר ז"ל, גלית, יגאל, דנה ואמיר

איתמר שי ז"ל

סמ"ר, בן 20. שירת בפלוגת פלח"ק של גולני.

תושב ירושלים. האב: יגאל, חשמלאי. האם:

סימה. אחים: אמיר (28), גלית (24), דנה (13)

„איתמר תיכנן ללמוד תיירות ולפתוח סוכנות נסיעות. רצה לנסוע לסיני אחרי הצבא, ואולי גם לדרום אמריקה. האנושות הפסידה קומיקאי, שחקן ואדם טוב הגורם אושר. הוא היה האבא של כולם והחבר הכי טוב של כולם. חלם לעזור לאמו ולהפוך אותה למלכה בבית”

סמ"ר איתמר שי (20) ז"ל

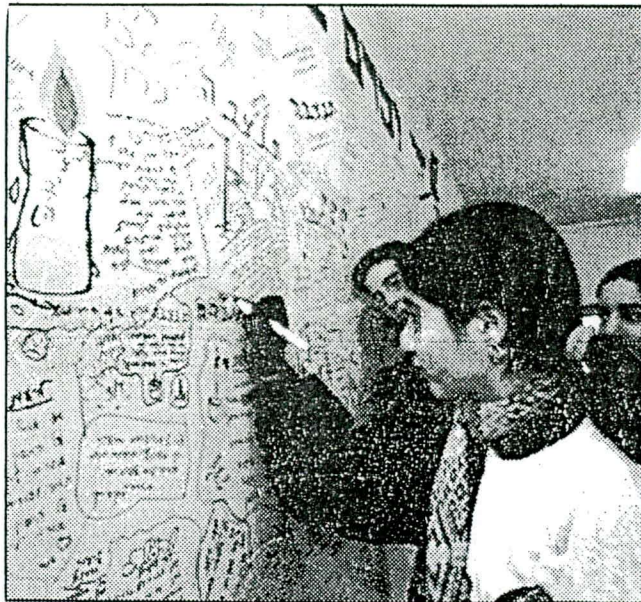
„דור של ענקים”

לשורת הקברים, שנברו בשכונת האדמון בבית-חלק-רות הצבאי בהר-הצל בירושלים, נוסף קברו של סמ"ר איתמר שי (20), לוחם בחטיבת גולני.

מאות ליוו את ארונו של איתמר, כוגר בית הספר „רנה קטין” בירושלים, ביניהם יו"ר הכנסת דן תיכון, חברי-כנסת וראש העיר ח"כ אהוד אולמרט. „מול הניקורת על הנוער של היום ניצבים כוגרי בית-הספר „רנה קסאן” ומוכיחים את ההיפך. זהו דור של ענקים”, אמר תיכון.

סמל איתמר שי (20)

התלמידים תלו כרזה: "למה הכל קורה אצלנו?"

סוק, אבל הוא עדיין רק נערך. כל צלצול
טלפון הספיץ את האם ממקומה: "תענו לטל-
פון, אולי זה איתמר...", קראה.
איתמר הותיר אחריו הורים,
אח ושתי אחיות.

מין שבנה בין ההרוגים: "אני לא מבינה מה
קורה פה", אמרה, "אמר לי שהוא עלה למ-

ליבה של המנהלת, ויולט גז,
ניבא לה רעות. "ברגע ששמענו
על האסון הנורא", סיפרה את
מול בדמעות, "לא היה לנו ספק:
בין ההרוגים יהיו גם בוגרים
שלנו".

איתמר שי שירת בגולני.
הוא היה אמור להשתחרר
מצה"ל בעוד חודשים אחדים.
בספר המחזור נכתב עליו,
שהוא ילד רציני, אבל גם צחק
על כולם ומקטרה.

אמו, שמחה, מוקפת בחברים
ובידידים בביתה שבשכונת פס'
גת-זאב בירושלים, סירבה להא-

מאת מיכל גרייבסקי

המוות היכה שוב בתיכון "רנה קסין"
בירושלים. שניים מבוגריו ניספו באסון
המסוקים: איתמר שי (20), בוגר מחזור
נ"ג, שסיים את לימודיו ב-1994, ועומר
שליט (19), בוגר מחזור נ"ד, שסיים את
לימודיו ב-1995.

24 בוגרים איבדו תיכון "רנה קסין" עד
היום - בפעילויות מבצעיות, בפיגועי הת-
אבדות ובמילוי תפקיד. שישה מהם רק בשי-
נתיים האחרונות.

התלמידים של היום, המומים מן המחיר
הכבד שהגורל גובה מבית-הספר, תלו את
מול כרזה גדולה במסדרון, שזעקה את הש-
אלה חסרת המענה: "למה הכל קורה רק אצל-
לנו?"

לא כעסנו עליך, חוץ מעכשיו

אז ככה. כל־כך הרבה שעות ביחד, כל־כך הרבה ימים, חודשים ושנים ביחד. כל־כך הרבה חוויות ביחד ואין מאיפה להתחיל. שש שנים סחבנו ביחד, מכיתה ד', ומי כמוך יודע שהיה לנו כל־כך שמח ביחד. אף פעם לא פגעת באף אחד, ותמיד הגנת על החלשים בשיכבה. בחיים לא היית צוחק על מישהו, ועד מכות היית מגיע כדי להגן על מישהו שחשבת שהוא זקוק להגנה. אפילו אם היית נגד הזרם וכולם חשבו אחרת. בכל שיעור אתה היית המסמר. תמיד צחק, תמיד זורק בדיחות. לא נשכח איך התבלטת בהופעות של בית הספר, וכל פעם שהיינו נוסעים לאן שהוא אתה תמיד היית המסמר באותו ביי־לוי. בלי בדיחה שלך הבילוי לא היה מתחיל. וגם אם היית מדוכא או מיאוש, אז ידעת כל־כך טוב להסתיר את זה.

אתה זוכר איך ביום שישי האחרון ישבנו כולנו אצלך, קפאנו מקור והתכרבלנו בתוך עצמנו ובתוך השמיכות, ליר התנור. חוץ ממך. לך דברים כאלה לא הפריעו. שרנו וצחקנו, וכרגיל אתה השחקן הראשי. הפלת אותנו לרצפה עם חיקויים של רפול ודוד לוי וה"תצופים", וכמובן דוב־לה גליקמן. בינינו, חיקית אותו יותר טוב מדוב־לה עצמו. ובוה לא נגמר כשרון המשחק שלך. כל הסרטים שהכנו בתיכון, אתה, ידעי, אורי, אמיר ו"ל, חן, אילנה ועוד כמה. עשינו את "משימה בלתי אפשרית", סרט ליום שמדינות, את "נגע בשמים", וכמובן את "דוקי", שם אתה היית המנצח בתפקיד דוקי.

והערכים שבהם עבדנו בריקוד־ידוד־מירן. אותם ימי שני בערב, שלא היו עבודה אלא בילוי עם חבר. אתה זוכר איך רצינו לשחק בתחרות כדורסל עם החולצות של ריקוד־ידוד־מירן. כל־כך הרבה תוכניות, וחבל שבסוף זה לא יצא לפועל. הסופי־שבוע שבהם יצאנו לחופשה התחלקו לשניים: אלה שאתה לא היית, ואלה שהצל־חנו לתאם שבת ביחד וכמובן יצאנו לבלות.

איך שתמיד ידעת להסתפק במועט. ותמיד, אפילו כשיצאת לעתים רחוקות, תמיד ידעת איך לסדר את לוח־הזמנים. לפגוש את כולם, לעזור לכולם, גם למשפחה, אפילו מעבר ליכולתך. בילוי אחד היה בלתי נשכח. זה היה ביום שישי, יצאנו לרקוד וכשרצינו לחזור ונכנסנו לאוטו, סרקנו את הדלתות בחזקה. אתה התעצבנת והחלטת שאתה מחזיר לנו בזה ששמת לנו בפול־זוליום את זוהר ארגוב. וכך כולנו נסענו ברחובות מבשרת וצרחנו את השירים של "המלך".

דבר אחרון, איתמר. אף פעם לא כעסנו עליך חוץ מעכשיו, כשאנחנו יודעים שעזבת אותנו לעד עם כל הגעגועים. אתה ידע שתמיד אומרים שמעריכים משהו רק אחרי שמאבדים אותו. לא ככה זה איתך. אותך תמיד אהבנו ותמיד היינו גאים בך. וגם עכשיו, איתמר, אנחנו, החברים, ובסח המשפחה הנהדרת שלך, גאים בך ואוהבים אותך.

יניב גורן ואיתמר אוחיון

איתמר שי, בן 21, למד ברנה קסין. שירת בגולוני

כלעם אידע

מאת גדעון שמרלינג

איבער של איתמר שי ביקשה ממנו זמן קצר לפני שייצא לצבא, כי ישאר בבית בעל בעיות ברגליו. "אבל הוא היה רש"פ שדאג לחייליו בפלוגה וסירב להישאר בבית בזמן שהבדיו בלבנון", מספר קרוב משפחה. "כל החיים שלו היו צבא. כבר מגיל קטן אני זוכר אותו עם קסדה על הראש, משהק חייל".

"הוא היה בחור שקט", מספר שכנו יצחק בן אורי, "כששמעתי על דבר ההתרסקות, התפללתי שהוא לא היה עימם".

איתמר שי בן ה-21 שירת בגולני. הוא היה חברו של יותם ענבר ו"ל, שנהרג בשנה שעברה בפיגוע בלבנון. אביו של יותם בא לנחם אתמול את המשפחה האבלה.

אתמול בבוקר נעה עדיין המשפחה בין תשובה לייאוס. כיוון שעדיין לא זיהו בוודי אות את הגופה, המשפחה קיוותה כי אולי יקרה נס ואיתמר יימצא חי.

סי הוא הרוג נוסף מבית הספר רנה קסין, ששישה מבוגריו נהרגו בשנתיים האחרונות. מנהל המוסד, יהושעאל גבאי, סייר אתמול בבית משפחת שי. "זה מאוד קשה לנו", סייר אתמול.

"אנחנו לא בית ספר מקולל", מרגיש חברו של איתמר מהשיכבה, יניב לאווי. "פשוט חינוכו אותנו ללכת על הטופ וככה אנחנו עושים. רק לפני שבוע הייתי עם איתמר באוכרה לזכרו של אמיר הורסנוון, שנהרג בפיגוע בעומת בית ליד איתמר אשר לי מעל הקבר: 'אני מקווה שלא נגיע לפה'".

שהוריו של סי נראה כבר באיפסו בעוד בארבעת הורשים היה אמור להסתתרת. הוא הותיר אחריו חרוב, יגאל וסימה, ושלומה אחים - עמיר בן 28, גלית בת 23 ודנה בת 14.

תיכון "רנה קסין" בירושלים

מאת גולן יוסיפון

"בכל פעם ששוקר אותנו אסון, שואלים אותי איך אנחנו מתמודדים, איך אנחנו עומדים בזה. יש לי תשובה אחת. אתם, תלמידים יקרים, אתם מקור הכח שלנו, אתם מקור העוצמה המאפשר לנו להמשיך הלאה יחד". כך אמרה אתמול מנהלת בית הספר "רנה קסין" בירושלים, וולט גן, בטכס הזיכוי רון שנערך לשני בוגרי בית הספר, סמ"ר איתמר שי וסמ"ר עומר שליט, שנהרגו באסון המסוקים.

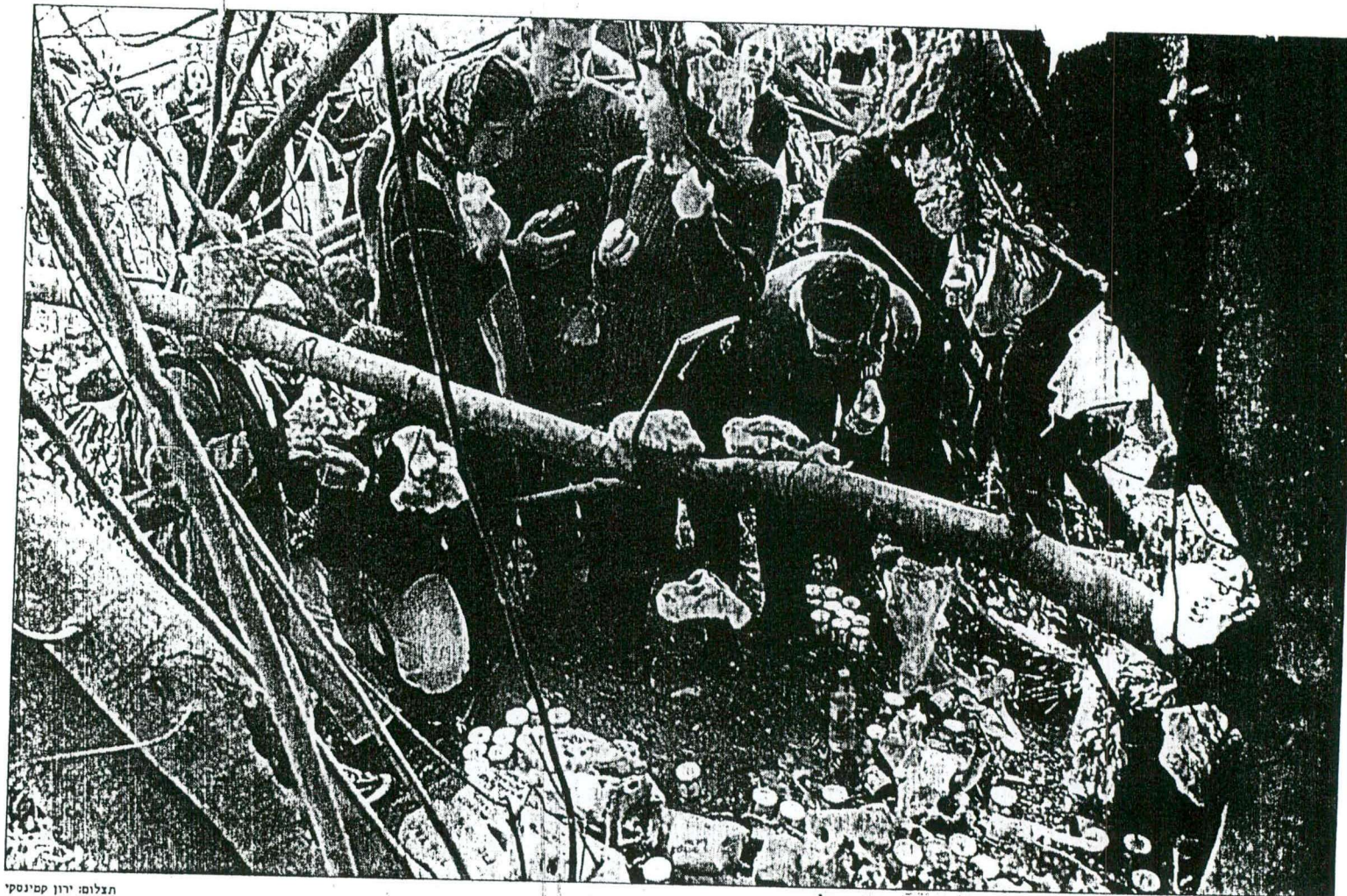
העצב והדמעות שלטו ברחבה המרכזית של בית הספר, בה התקבצו התלמידים לצד מוריהם ולצד חיילים שלמדו בעבר בבית הספר. רנה קסין איבר מאז היווסדו 24 בוגרים שנפלו בעת שירותם הצבאי, תשעה מהם בשנתיים וחצי האחרונות.

במסדרונות בית הספר ניתלו מודעות אבל, ועל בריסטול גדול ביטאו התלמידים את תחושותיהם. ראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט, אמר לתלמידים

הכואבים: "הלוואי שיכולנו לדעת מה חלף במוחם של שי ועומר באותן שניות קצרות כל כך, עד שהכל התפוצץ. אנו גאים בהם וגאים בכם. אנו גאים שבעם שלנו צומח דור שיש בו חוס אנושי, אהבה, כוח, אומץ, מסירות וגם חמלה".

יחזקאל גבאי, מנהל כללי של בתי הספר רנה קסין וססגת זאב, אמר בטקס: "לפני שנתיים, ביום הזיכרון, ביקשתי לראות איך לטלוויזיה את אחד מתלמידי י"ב של בית הספר. הם ביקשו תלמיד חכם ומרשים ובחרנו את עומר. כשהוא נשאל, אם לאחר ששישה מבוגרי בית הספר נפ"ל לו הוא לא מפחד לשרת ביחידה קרבית, הוא ענה: 'איני מפחד, אך איני בטוח שאני רוצה להיות קרבי'. עומר לא היה בטוח שהוא רוצה לשרת ביחידה קרבית, אך כשהיה צריך להחליט, בחר את הדרך שכל כך התאימה לו".

אביתר תורג'מן, תלמיד כיתה י"ב, אמר לפני הטקס, כי "האסונות לא מעוררים את המוטיבציה. אנחנו הולכים ליחידות הכי טובות ולכן יש הסתברות שיהיו יותר נפגעים".

תצלום: ירון קמינסקי
 "ידיעה בעמוד 5א"

ב-500 בני משפחות החיילים שנחרגו באסון המסוקים, ביקרו אתמול במקום ההתרסקות בשאר ישוב. בעוד יומיים צפוי סרסום דו"ח ועדת

לישראל	הגנה	צבא
02909	ז.ד.צ	יח'
התשנ"ז	א' באדר	ג'
1997	בפברואר	10

משפחת שי היקרה,

סמל ראשון איתמר שי, זכרונו לברכה, נספה בתאונה אוירית בליל יום שלישי, כ"ח בשבט תשנ"ז, 4 בפברואר 1997, עת התנגשו שני מסוקים מסוג "יסעור" בצפון הארץ.

פלוגת הקשר של חטיבת "גולני" משתתפת בצערכם הגדול מכל, בנפול בנכם איתמר בטרם עת.

איתמר נפל בדרכו למוצב בלבנון, בעודו מאמין כי עליו לבצע את המוטל עליו בנחישות ובמקצועיות, תוך מסירות ואהבת הארץ, בהגנה על יישובי הצפון שבהם חיו ילדים, שהיו אהבת חייו.

איתמר נמנה על זן מיוחד של אנשים שלא מוצאים כל יום.

איתמר שירת כסמל בצוות "אלון" והתבלט בדאגתו לחייליו, תוך מתן דגש לשלמות ומצויינות בקרב חייליו. אף על פי שידע כי חבריו, בני מחזורו, עוסקים במלאכה פחות קשה, לא מעד והיה מתנדב ראשון לכל משימה. בשיחתנו האחרונה הביע בפניי איתמר, כי בסיום התעסוקה המבצעית הינו רוצה לסייע לבני משפחתו, שלהם כה דאג ונושא זה יבוא לביטוי בצורך בחופשה. אך האסון קטע בקשה זו, כמו גם את שמחת החיים וחוש ההומור.

משפחת פלוגת הקשר של חטיבת "גולני" תהיה איתכם לאורך השנים ותנסה לגשר על הפער שנפער בתוכם. מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

יהי זיכרו ברוך

מיכאל (מייקל) רבינו, סרן
מפקד היחידה

ערב יום הזכרון

ה ת ש נ " ז

משפחה יקרה !

כמדי שנה בשנה בעיצומה של עונת האביב , עונה המסמלת פריחה והתחדשות עוצרת החטיבה מכל עיסוק , מחרישה וזוכרת . חטיבה שלמה על כלל יחידותיה ומרכיביה , מפקדים ולוחמים , אנשי קבע ומנהלה עומדים דום ומצדיעים . מצדיעים אנו מתוך כבוד והערכה ליקירכם שאינם איתנו עוד . יקירים אשר מסרו בשרותם בחטיבה ולמען בטחון הארץ הזאת , את היקר מכל את חייהם . ביום זה מועלה על שפתי כלל החיילים שמם של האבות הבעלים והבנים , לוחמים אשר בהולכם ראשונים נפלו , במלחמות במבצעי הבטי"ש , בשגרה ובאימונים . שמם משמש הוא מופת ומורשת לצעירים , וזכרון חי וכואב לותיקים . אין ביכולת איגרת זו למלא את החלל הגדול , חלל ההולך וגדל עם השנים העוברות . כולי תקווה שהידיעה שאנו חיילי חטיבת גולני , זוכרים ומזכירים ביום זה ובמשך כל השנה את אלו שבזכותם אנו כאן , תוכל להקל ולו במעט את הכאב שנגרם לכם . חטיבת גולני איתכם לכל החיים .

היו חזקים !

בשם לוחמי החטיבה

אלי"מ - ארז גרשטיין

מפקד חטיבת - גולני

כותרת הפקודות

מפיק מסע פתחיה 9 סיכון דן. תל-אביב 69549
סל. 03-6481963 ניו. 054-656882 פקס. 03-6498678

5.8.99

שאלון אישי

(למילוי על ידי בני המשפחה)

שם החייל: איתמר ש'
תאריך לידה: 23.4.1967
הארץ והעיר בה נולד: ירושלים, בית יצחק
הארץ ממנה עלה: —
תאריך העליה לארץ: —
מקום הקבורה: בית הקברות הצבאי הר - הרצל
מצב משפחתי: (שמות ההורים, מספר אחים ושמותיהם, שם האשה, שמות הילדים)
שמות הבורחים: שמואל ויטאל
3 אחים: אליהו, גלית ודנה
.....
.....
.....
.....
.....

כתובת, טלפון ופקס: רח' בטיסה 25/5 אזור 06 מנזר אדום
אלקין: 02-5903006 פלאקין: 053-411018

מערכות החינוך בהן למד (כולל תאריכים): שמות מוסדות החינוך וכתובותיהם:

בית הספר היסודי: "ערבה" באילת

בית ספר תיכון: "ראמה אשכול" (חטיבת ביניים) ביחללים

"רנה קסין" (תיכון) ביחללים באילת הת"ר

בית ספר גבוה: אוניברסיטה, מכללה, מוסד אחר:

היה חבר בתנועת נוער, בארגון ספורט גדניע (פרט את שם הארגון, שנות הפעילות בו ועיקר הפעילות):

היה חבר בארגון התנדבותי או בכל ארגון אחר: (שם הגוף, שנים ופעילות...)

תחביבים:

אימאר גל, ביה חובב קרע ובזמנא, ובן בישל

כינוי חיבה (במשפחה, בין החברים, בצבא) אומק

התגייס לצבא בתאריך: ה - אוקס 94

שירת בצבא { פרט במידת האפשר, חיל, יחידה ופעילות במסגרת הצבא }

שירת בשירותך גאון כסא ימצע

קורות חיים (אפשר לחזור גם על פרטים שכבר הוזכרו בשאלות הקודמות):

בן למחנה ויטא, את לאמי, גליה וזנה, נולד ביום ב"ג בקיסן חש"ו

(23.4.1977) ביחסיים את שנות לימודיו הראשונות למד אימאר

בבית הספר היסודי "עברה" של באר, למ החינוך המשפחתי באומר קח

לאחר שלמד המשפחה איחסיים, עבר אימאר לבית הספר התיכון "רעות אלקוא"

לבאר, ומלמ לבית הספר התיכון "גור קסין" בו למד במגמת המדעים

היה אריזות מורב קרוא ופוסט, ערך סרט וידאו עבור פרקית בית הספר

ואף בשחש לא אחת בהפקות אלה, כלמא מקנה את הקהל בשמחון המשחק

וביכולת החזק יוצא הדופן של בועי שיש בשחש אימאר מהצבא, היה

מקל במחבים אומרים, למר על קלח חם ואורב קח חם

במקלית הצבא היה מקלח מוסר מיוחדת כד אקטור לאיו באלח,

בשח בשמחון הבילוי בו קימן אימאר משך אליו מקהלים רבים שללחם נאמן

חבריו וחיליו

אימאר היה ילד חם ואורב וקלח אלסמה, מאד באג אלסמה חבוב

ואיחוד

לשמונה השנאות, מאד קטן לאחיו אמר ולחם צמח היה חדר אב ואלסמה

זנה

אלסמה

בזמן חיל ולחם אחיו קח החיילים ופ.חמן, וילד חם ואורב,

בשח נולד ולחם חיל חק

בחומרי אגף 94 המגיש אימור לצבא ולשירות המבחן בלתי חוקי.
 דבר זה נאם ב"כ (גל) מס' 3 (4.2.1997) איך אסון המסוקים,
 עם המנהל של מסוקי נקוד, מנכ"ל ממשלה שגם י"ש 1-73 באותה
 שנה בדרג אב"מ מפקד ראשון נמצא ובין היתר אימור
 אימור בראש מנהל דבר פקדון בצבא הר מרד בק ארצה
 מוקדם לפני למחמא מנהל בראש הר כן וצד קולטל ומומחא אחיו
 הורחב ואחרי.

פירוט של כל חומר שהוא אשר יכול לשפוך אור על אופיו ואישיותו של החייל
 (כגון: עיזבון ספרותי, מדעי, אומנותי וכו' ...)

31
 ק

הערות :

1. נא להחזיר את השאלון כתוב בכתב יד ברור וקריא, או מודפס. ✓
2. אם המקום אינו מספיק אפשר להוסיף חומר בדף נוסף. ✓
3. אם יש בנמצא, נא לצרף שירים מכתבים או כתב יד אשר הותיר החייל אחריו. ✓
4. נא לצרף דברים אשר נכתבו לזכרו של החייל או עליו ע"י בני משפחתו, חבריו, מוריו ושאר מוקירי זכרו. ✓
5. נא לצרף 2 תמונות פספורט צבעוניות זהות של החייל, עם ציון שמו מאחורי התמונה.
6. ניתן לצרף תמונות נוספות של החייל, על פי ראות בני המשפחה, עם ציון שמו מאחורי התמונות. {תמונות מתקופת הצבא, עם בני משפחתו, חבריו, ועוד.
7. משפחה שיש בידה כל חומר שהוא, אשר יכול לשפוך אור על האירוע ועל הלוחמים, כגון: קטעי עיתונות, תמונות וכדומה, נודה לה אם תצרף את החומר

- הנ"ל.
8. אנו מתחייבים לשמור על כל החומר אשר יגיע לידינו ולהחזירו אליכם עם תום השימוש ולאחר הוצאת האלבוים לאור.
9. איננו יכולים להתחייב שייעשה שימוש בכל החומר אשר יישלח אלינו. שיבוץ החומר ייעשה עלפי המקום ועל פי שיקול דעת ענייני.
10. אנו מתחייבים לשמור על כל החומר אשר יגיע לידינו חסוי ולא להראותו לאיש. השימוש היחיד אשר ייעשה בו, יהיה לצורך הפקת האלבוים.
11. נא לציין:
- שם ממלא השאלון.....למנהל

קרבתו לנופל.....אמל

כתובתו.....רח' השארה 25/5 איכיל 06 מנהל אקדמי

טלפון.....02-5903006 פאקס: 053-411018

תאריך.....12.10.99

נא להחזיר את השאלונים ממולאים אל:

כותר הפקות - מרים משעל
ת.ד. 13281
תל-אביב 61131

אשמח לעמוד לרשותכם לגבי כל בעיה אשר תתעורר עם קבלת החומר וואו במהלך מילוי השאלון.

בתודה מראש
ובברכה

מרים משעל

עורכת ומפיקת האלבוים.

מדינת ישראל
משרד הביטחון / אגף השיקום
היחידה להנצחת החייל

הר-הרצל

סמ"ר 5171670

איתמר שי

בן שמחה ויגאל

נולד ב

כ"ג בניסן התשל"ו

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאונת המסוקים בשאר ישוב

כ"ח בשבט התשנ"ז

בן 21 בנפלו תנצב"ה

אם רצונכם בהוספת תאריכי לידה ופטירה לועזיים, אנא ציינו זאת.
בזה ניתנת הסכמתנו לחקיקת הנוסח על גבי מצבת יקירנו.

תאריך	שם משפחה	שם פרטי	חתימה

ערב אזכרה לאיתמר שי

ברחבת צומת מזרח-מערב

אופטימי וברך. יחד עם זאת היה, כמו שמכנים זאת חבריו "מורעל" של הצבא. בהמשך הערב נישאו הספדים נרגשים ע"י אתי ומיטל בנות משפחה של איתמר וכן ע"י נציגי משמר הגבול ורב בית הכנסת במערב הרב יודי שדיבר על קירוב לבבות. אביו ואחיו של איתמר אמרו קדיש ואחר כך נאמרו "סליחות". ומיטל מזרחי, בת דודו של איתמר מספרת לקהל ולעצמה: "פתאום אין איתמר, יש רק זיכרון יקר..."

יהן תדע מה אפסו המילים... פתח את זספדו לאיתמר, אחיו הבכור אמיר. כיום חמישי בערב, עם סיום השבעה אירגנו המשפחה עם בית הכנסת הספרדי במערב הרב אזכרה לאיתמר שי. מאות אנשים הגיעו. בערב הקר של יום חמישי לרחבת צומת מזרח-מערב. מאות אנשים שבאו להזדהות, לבכות ולהדליק נרות נשמה. מספרים על איתמר שהיה בן 21 במותו, שהיה המרכז בכל פגישה חברתית, צוחק,

לעי"נ כל חללי אסון המסוקים

ובכללם החייל שלמה בן מיכאל פיזואטי

הרב דוד שלם

העם. והשאלה הנשאלת: האם רק באסונות וגזרות אנו מגלים את אחדותינו? האם רק כך הדדך? אין כל סתירה בין מחלוקת רעיונית לבין אחדות בסיסית. אדרבא, במידה מסויימת המחלוקת יכולה לגרום גם להפריה הדדית. העיקר לא לאבד את נקודת המוצא של: כולנו בני איש אחד נחנו" (בראשית מ"ב י"א). דוגמא לכך הם המחלוקות המפורסמות בין בית הלל לבין בית שמאי. מסופר עליהם שעל אף המחלוקת בהלכה ובתפיסת העולם, לא נמנעו מלהתחתן זה בזה (אף שבעקבות מחלוקות בהלכה משפחה מסוימת בבית שמאי יכלה להיות פסולה לבית הלל) ולהשאיל את כלי הבישול שלהם, אף שגם כאן היו מחלוקות בענייני כשרות (גמרא יבמות י"ד). לכן תפקידנו להכיר כל אחד את מעלת חברו, מכל חוג וגוון רעיוני, ואף שמכירים גם את ההבדלים, לנסות להציל ולהבליט את המשותף הרב על המפריד. (הכותב הוא דודו של מיכאל פיזואטי ז"ל)

דברים אינם דברי הספד על הקדושים שנהרגו באסון המסוקים, שהרי קשה לנו, כולנו, לדבר בשבח הנופלים על קידוש ד', זעם והארץ שבמותם - עליהם נאמר "שאין גדם יכל לעמוד במחיצתם" (גמרא פסחים י') והמספד שהינו התרגשות ממחזה מדאיב, לא בחלקו לטובת הנשואים, לנחמם. זאבלם. זדבר הבולט ביותר שאפשר להתנחם ממידה מסויימת זו תחושת האחדות שותפות הגורל ששררו בכל העם מקצה קצה למשמע מימדי האסון. חודש אדר לפני כ 2,500 שנה קם המן, אצא מאותו עם שהציק לחלשים בישראל לכתם במדבר (דברים כ"ה י"ז) וביקש זאחשוורוש מלך פרס להשמיד עם שהוא זפורד ומפוזר בין כל העמים" (אסתר ג' ח') זאם שיקר המן? - לא, באמת מפוזר מפורד הוא העם האחד. זד שבעת גזרת השמד, הקריאה של "לך נוס את כל היהודים" (אסתר ד' ט"ז) יחדה את העם והכינה את הקרקע להצלת

יום שכולו תורה לזכר הנופלים

בשעות אחר הצהריים עם הגיעו של הרב עובדיה יוסף. הרב נשא דרשה ולאחר מכן השתתף באמירת סליחות ובתפילות מנחה וערבית. שני סגני ראש העיר יגאל עמדי וניסים זאב הגיעו במהלך היום וכמו כן הגיעו נציגים ממשפחתו של איתמר שי, החיל מפסגת זאב שנהרג באסון.

יום שכולו תורה" התקיים בבית הכנסת ית יעקב ביום שלישי האחרון לזכרם של בעים ושלושה חיילי צה"ל שנהרגו באסון מסוקים. יום התחיל ב - 8 בבוקר עם הדלקת 73 זות נשמה ונמשך עד ל - 10 בלילה, ובמהלכו יתנו דרשות ע"י רבנים. שיאו של היום היה

אור בשמים נכבה אט אט

אחד השירים שהגיע למערכת "קול הפסגה" מתפרסם כאן ואנו מתנצלים בפני אלו ששלחו לנו סיפורים ושירים לאחר האסון. אך מפאת חוסר מקום לא נוכל לפרסמם.

אחר אסון המסוקים בצפון, נערכה מערכת חינוך לשמוע ולהקשיב לדאגות הילדים. ילדים בבתי הספר הביעו את רגשותיהם ייבור, בצוירים ובכתבת שירים וסיפורים

ואפרים לי שיוחקר אין עוד תקווה.

אם רק יכולתי לראות את חובצי גערי

יר בשמיים נכבה אט-אט

היה כובלים ושלוחה לחדר

חברה יקר/ה

בתאריך 31/5 בשעה 21:00
תתקיים באומן 17 מסיבה לזכרו של

איתמר שי ז"ל

מסיבה זו תתקיים באווירה שמחה
בהתאם לצורה בה איתמר אהב לבלות.

במסיבה ישתתפו כל מחזור נ"ג,
חבריו לפלוגה וידידיו הקרובים.
חברים נוספים מוזמנים בשמחה.

כל ההכנסות מערב זה יוקדשו להנצחה.

מצפיק זראוג

איתמר אוחיון
ארז עדן
וחברים

שם סימנה ש' אלא ואלו ימים
אפן כאלו אפן אפן אפן
באופן המסודר

כחברת יפן יפן...
איתנו ב' יפן ב' יפן
אין אפן

היית בן מקום, חברים חברים אפן
הבית אפן קרובים ורחוקים
אפן אפן היית אפן אפן
בן אפן היית אפן אפן אפן
אפן אפן

ואן אפן חברים אפן - אפן אפן
אפן אפן אפן אפן...

אפן אפן אפן אפן אפן

אפן אפן אפן אפן אפן

אפן אפן

אפן אפן

5.2.97

מחשבות ~~ה~~ אחרים ב'ה

הנהגה הלא קבועה מושגת דרכה ונשכח אחרת

היא סתם, אלה משה אבינו

האחרים הנהגה דמיון, נהגה אחרת ונחמ

מחשבות, הנהגה, הנהגה אחרת, אחרת

הנהגה, הנהגה, הנהגה, הנהגה, הנהגה

הנהגה, הנהגה, הנהגה

הנהגה, הנהגה, הנהגה

הנהגה, הנהגה, הנהגה

הנהגה, הנהגה, הנהגה

הנהגה, הנהגה, הנהגה

הנהגה, הנהגה, הנהגה

לזכר איתמר שנהרג ב-4.2.97

סמל איתמר שני (20)

אם יש בן-אדם מושלם בעולם, זה אתה
נגמרו המילים כדי לתארך.
אתה היית והינך הפרח שלנבל לא רצה,
אך הגודל פשוט קבע את האסון הסדא.
למה כך זה קרה, למה דווקא אתה,
אדם מקסים ומתחשב שאותו תמיד נהג
לעודד.

לשאלות הרבות לא יהיו תשובות,
כי אתה אינך עוד.

למלחמה לא יצאת, בפיגוע לא נפגעת,
פשוט לתגליל הלכת ואת חייך אבדת.

זהו דבר לא יאומן שנתן לכולנו את אותה הרגשה, שהביא
לכולנו הסתכלות ומבט קדימה לראות את החיים בלעדיך,
שזה יהיה פשוט נורא קשה.

פתאום אין איתמר, ישנו רק זכרון יקר. זועקים אנו לך שתחזור,
זועקים - אך דבר לא יעזור.

אותך אנו אוהבים ותמיד זוכרים את כל הרגעים -- גם הרעים
וגם הטובים. אך עדיין הענין לא מובן-חשבנו שקיימת תקווה,
אך זה נגמר.

נותרו 4 חודשים לסיום הפתחים, אך אתה הקדמת במילים.
את צחוקיך וחקויך וכל מה שהשארית בין יקירך, נשמח ולא
נאבד אפילו אם יאמרו - די זה הסתיים.

כאשר דפקו על דלת ביתנו, דפקו גם על דלת ליבנו, פתחו את
הדלתות ואמרו שאיתמר שלנו-אינו עוד.

בהתחלה אמרו הוא נעדר, אך לאחר מכן זה נהפך למת בוודאי.
אותנו השארת עם זכרונות, ומה שנותר לעשות זה לומר...

שלום!

יהי זכרך ברוך...

עולם ומלואו - וכולו בילד אחד מקטים , - איתמר .

היית אדם חם ורגיש, תומך ומפרגן, מוסרי וערכי.
תמיד התנדבת לכל פעילות ועזרה בכתה ובבית-
הספר. היית חבר נפלא - ולא רק לחבריי הקרובים,
אלא גם לחברים האחרים. היית בן נהדר ומחשב.

תלמיד מצויין וחכם, ומצחיקן מדהים - אם ו הערות
מצחיקות ובבדיחות, או בחיקויים מדויקים להפליא.
שחקן ראשי בכל מופע. גם כשנתקלת בקשיים - הגבת
בצחוק ובהומור. תמיד חייכת.

לקחת על עצמך משימות ואתגרים - ובכולם עמדת
בגאווה ובכבוד.

גם בצבא רצית תמיד לתת את המקסימום - ואמנם
נתת. אי אפשר יותר מזה...

איתמר, נדהמתי לגלות שעברתי לדבר עליך בלשון
עבר - וגדול הכאב, בלתי נתפש ובלתי נסבל.

בשנים האחרונות פגשתי אותך בעיקר בימי זכרון -
וקשה לתפוש , אך זה יהיה מקום המפגש היחידי
הקבוע שלנו בעתיד...

ילד מוצלח ואהוב, קשה הפרידה האחרונה הזאת,
והלב מתפקע, והדמעות ניגרות וניגרות.
נזכור אותך תמיד,

באהבה,

הדסה גיטל

וינצ' קסין

להוריי, לאחיך, לקרוביך ולחבריי הרבים - אין בפינו
די מילות ניחומים ועידוד. רק לב גדוש ואוהב וכואב -
איתכם.

עולם ומלואו - וכולו בילד אחד מקסים , - איתמר .

היית אדם חם ורגיש, תומך ומפרגן, מוסרי וערכי.
תמיד התנדבת לכל פעילות ועזרה בכתה ובבית-
הספר. היית חבר נפלא - ולא רק לחבריי הקרובים,
אלא גם לחברים האחרים. היית בן נהדר ומתחשב.

תלמיד מצויין וחכם, ומצחיקן מדהים - אם בהערות
מצחיקות ובבדיחות, או בחיקויים מדויקים להפליא.
שחקן ראשי בכל מופע. גם כשנתקלת בקשיים - הגבת
בצחוק ובהומור. תמיד חייכת.

לקחת על עצמך משימות ואתגרים - ובכולם עמדת
בגאווה ובכבוד.

גם בצבא רצית תמיד לתת את המקסימום - ואמנם
נתת. אי אפשר יותר מזה...
איתמר, נדהמתי לגלות שעברתי לדבר עליך בלשון
עבר - וגדול הכאב, בלתי נתפש ובלתי נסכל.

בשנים האחרונות פגשתי אותך בעיקר בימי זכרון -
וקשה לתפוש , אך זה יהיה מקום המפגש היחידי
הקבוע שלנו בעתיד...
ילד מוצלח ואהוב, קשה הפרידה האחרונה הזאת,
והלב מתפקע, והדמעות ניגרות וניגרות.
נזכור אותך תמיד,

נאהבה,

הדסה

איתמר

אליעזר שגיא

מוקדש לסימה, אימא של איתמר שי, שנפל באסון המסוקים.

הנה שוב מוטלות
גופותינו
שורה ארוכה ארוכה
ללא סוף
והשאר ידעתי שוב לעולם
לא ישוב
משדה הקטל בשאר
ישוב

ובהם
שלומי ושחר ועומר וכאמל
ועוד ... ועוד ... ועוד ...
ואיתמר

לא הגישה סימה
על מגש של כסף
אלא
של אש ומתכת לזהטת
את איתמר

ואימא סימה ויד
מלטפת
וחוס ואהבה
ללא גבול

ואיתמר משאר ישוב
לא ישוב

והרווה דמו את רגבי
שאר ישוב
אך הוא
משם
לא ישוב

שובי אלינו סימה משאר
ישוב
לדואב
אהבתך על מגש
של כסף
אף כי בנד לא ישוב
משמי הבזלת
ושדות זרועי כוכבים
בשאר ישוב

נרקיס ורקפת ראיתי
ממשיכים
לפרוח
ליד הדן והבניאס
בין חרולי הכאב והשכול
בינות שדות האספסת
תחת שמי
שאר
ישוב

ואיתמר ידעתי
שוב לא ישוב
משמי הזעם
והעופרת
של שאר ישוב.